

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/359/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1212203636
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Edita Szabová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2012:1212203636.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Údernícka 5, Bratislava, zastúpený: Tomáš Kušnir, s.r.o. so sídlom Údernícka 5, Bratislava, proti odporcovi: D. X., R. XXXX/X, R., o zaplatenie 1.389,97 eur s prísl., o odvolaní odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II, č.k. 17C/86/2012-40, zo dňa 28.6.2012 v časti výroku o trovách konania

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Bratislava II, č.k. 17C/86/2012-40, zo dňa 28.6.2012 v časti výroku o náhrade trov konania z r u š u j e a vec v r a c i a súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zastavil konanie a určil, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že návrhom na začatie konania sa navrhovateľ domáhal voči odporcovi zaplatenia 1.389,97 eur s príslušenstvom. Podaním doručeným súdu dňa 31.5.2012 navrhovateľ vzal návrh na začatie konania v celom rozsahu späť a žiadal konanie zastaviť. Pri rozhodovaní o späťvzati návrhu sa súd riadil ust. § 96 ods. 1, 2 a 3 O.s.p., v zmysle ktorého konanie zastavil.

O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p., pričom aplikáciu tohto ustanovenia neodôvodnil.

Proti uzneseniu v časti výroku o trovách konania podal včas odvolanie odporca, ktorý uviedol, že výrok o trovách konania nepovažuje za správny. Poukázal na to, že v odpore, ktorý podal proti platobnému rozkazu namietal viaceré skutočnosti, z ktorých najpodstatnejšou bolo premlčanie pohľadávky navrhovateľa. Následne navrhovateľ vzal svoj návrh v celom rozsahu späť, pričom odporca nenesie zavinenie za zastavenie konania. Navrhovateľom podaný návrh na začatie konania považuje za nedôvodný a neoprávnený. Navrhoval, aby odvolací súd zmenil napadnuté rozhodnutie vo výroku o trovách konania tak, že prizná odporcovi náhradu trov konania.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) prejednal odvolanie vedľajšieho účastníka v rozsahu ust. § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na potvrdenie a ani na zmenu rozhodnutia súdu prvého stupňa v napadnutej časti.

Po preskúmaní napadnutého rozhodnutia a odvolacích dôvodov odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa v rámci odôvodnenia napadnutého uznesenia čo do výroku o trovách konania sa obmedzil len na citáciu ustanovenia § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p., pričom vôbec nezdôvodnil jeho aplikáciu, hoci je zrejmé, že

k zastaveniu konania došlo na základe navrhovateľovho späťvzatia návrhu na začatie konania, ktorý ho vzal späť bez uvedenia akéhokoľvek dôvodu, čím boli splnené podmienky na postup podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p..

Podľa § 157 ods. 2 O.s.p., v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Podľa § 167 ods. 2 O.s.p. ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

Povinnosť súdu odôvodniť svoje rozhodnutie riadne, presvedčivo a v súlade s vyššie citovaným zákonným ustanovením je jedným z prostriedkov realizácie základného ústavného práva na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. V prípade, že súd nepostupuje pri odôvodnení svojho rozhodnutia spôsobom uvedeným v § 157 ods. 2 O.s.p., samotné rozhodnutie je nepreskúmateľné, čo je dôvodom na jeho zrušenie v odvolacom konaní. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia musí vždy korešpondovať s výrokom rozhodnutia, pričom v odôvodnení sa musí odrážať obsah samotného výroku, teda jeho zdôvodnenie po skutkovej ako aj po právnej stránke. Riadne odôvodnenie zároveň predstavuje možnosť pre účastníka konania, v prípade nesúhlasu s rozhodnutím, podať obsahovo kvalifikovaný riadny alebo mimoriadny opravný prostriedok, v ktorom špecifikuje svoje argumenty práve na základe náležitého odôvodnenia rozhodnutia súdu.

Vychádzajúc z vyššie uvedených úvah, je podľa názoru odvolacieho súdu odôvodnenie uznesenia v časti napadnutého výroku o náhrade trov konania nedostačujúce. Súd prvého stupňa pochybil, keď opomenul presvedčivo a logicky odôvodniť svoje rozhodnutie, čím napadnutý výrok o trovách konania trpí vadou, ktorá spôsobuje jeho nepreskúmateľnosť. Odvolací súd konštatuje, že za riadne odôvodnenie nemožno za žiadnych okolností považovať len poukázanie na konkrétne procesné ustanovenie bez toho, aby súd na základe vlastných úvah ustálil skutkový stav a z neho vychádzajúc priradil vec pod konkrétnu právnu normu. Čo sa týka rozhodovania o trovách konania, je pravdou, že aj v prípade zastavenia konania z dôvodu späťvzatia návrhu, možno aplikovať všeobecné ustanovenie § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p.. Z tejto všeobecnej zásady však platia dve výnimky. Prvou výnimkou je, že niektorý z účastníkov z procesného hľadiska zavinil, že sa konanie muselo zastaviť. V tomto prípade vzniká tomuto účastníkovi, v zmysle § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. zákonná povinnosť nahradiť trovy konania. Druhou výnimkou je situácia, že návrh na začatie konania bol zo strany navrhovateľa vzatý späť pre správanie odporcu, čo v zmysle § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p., spôsobuje vznik zákonnej povinnosti uhradiť trovy konania na strane odporcu. S prihliadnutím na dikciu a celkový kontext zákonného ustanovenia § 146 O.s.p. je zrejmé, že logickým následkom zastavenia konania z dôvodu späťvzatia návrhu, je vznik povinnosti súdu skúmať, ktorý z účastníkov zavinil z procesného hľadiska zastavenie konania. Podľa názoru odvolacieho súdu totiž v prípade späťvzatia návrhu, a teda vzniku povinnosti súdu zastaviť konanie, je vždy dôvodom takého postupu určité konanie alebo správanie jednej z procesných strán, pričom je práve úlohou súdu toto konanie vyhodnotiť v zmysle § 146 ods. 2 O.s.p. Túto povinnosť si však súd prvého stupňa nesplnil a preto zavinil nemožnosť vyhodnotenia odvolacích dôvodov vo vzťahu k záverom prvostupňového súdu.

Keďže týmto postupom súdu prvého stupňa bola odporcovi odňatá možnosť konať pred súdom, odvolací súd podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Podľa § 226 O.s.p., ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Odvolací súd preto považuje za nevyhnutné, aby sa súd prvého stupňa po vrátení veci na ďalšie konania v prvom rade vysporiadal s otázkou zavinenia zastavenia konania a po ustálení skutkovej situácie na ňu aplikoval príslušnú právnu normu. Aplikácia ustanovenia § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. prichádza do úvahy až vtedy, ak súd prvého stupňa dospeje na základe vlastných relevantných úvah k záveru, že ani

jeden z účastníkov zastavenie konania z procesného hľadiska nezavinil. Svoje rozhodnutie súd prvého stupňa náležite odôvodní.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.